

Михєєв Д.С.

здобувач вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні ОНП «Менеджмент» спеціальності 073 «Менеджмент»

Швець В.Я.

докт. екон. наук, професор

Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»

м. Дніпро, Україна

ЗВ'ЯЗОК МІЖ КОМАНДНОЮ РОБОТОЮ ТА ЕФЕКТИВНІСТЮ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ

Ландшафт сучасного бізнесу характеризується динамізмом та складністю, які мають непередбачений характер та постійно змінюються під впливом факторів зовнішнього середовища. Підприємствам необхідно враховувати безліч викликів, починаючи із швидкозмінними ринковими трендами, R&D, технологічними досягненнями та закінчуючи вимогами постійних та потенційних споживачів.

За [1] наявні взаємозв'язки між командною роботою, операційною ефективністю, управлінням ризиками та адаптивністю в контексті управління проєктами. Серед факторів, що впливають на операційну ефективність авторами виокремлено командну співпрацю, управління ризиками та адаптивністю, комунікаційна стратегія, ефективне управління проєктами, впровадження технологій. Отримані висновки довели, що при умові, коли організації впроваджують технології разом з ефективними комунікаційними стратегіями, комбінований ефект позитивно впливає на ефективність управління проєктами. Це підкреслює важливість синергетичного використання технологій з комунікаційними практиками для досягнення оптимальних результатів проєкту. Теоретичний аспект даного дослідження стосується кореляції комунікацій, технологій та управління проєктами, оскільки технологічний прогрес підвищує ефективність комунікаційних стратегій. Покращення організаційних практик та підвищення ефективності управління проєктами дозволить налагодити ефективну співпрацю, активізувати операційну діяльність та отримати доступ до ресурсів в рамках стратегічного розвитку підприємств. Менеджери можуть інтегрувати отримані результати у свою діяльність, сприяючи створенню спільного робочого середовища, оптимізуючи процеси та впроваджуючи надійні практики управління ризиками.

Вплив змін у команді на ефективність управління проєктами досліджено у [2]. Авторами доведено, що стійкість та адаптивність команди мають вирішальне значення саме в динамічній сфері розробки програмного забезпечення. Ці фактори забезпечують високий рівень виконання робіт та подальшу задоволеність замовників. Проблеми, з якими стикається команда під час реалізації проєкту, успішно можуть бути розв'язані за рахунок стійкості команди, її технічної компетентності та комунікативних навичок. Довгострокові плани управління стійкість команди включають наявність документації, прозорі комунікації, наставництво та гнучкі навчальні практики. Ефективне управління змінами та структурований підхід дозволяють долати труднощі, підвищувати ефективність робочого процесу, прискорювати терміни реалізації проєкту та високу якість результатів. Налагоджена співпраця між новими менеджерами та технічним керівником є життєво важливою для забезпечення успіху проєкту. Результати дослідження довели надзвичайну важливість гнучкості, постійного вдосконалення та сильної організаційної культури для досягнення запланованих результатів проєктів.

На даний момент особлива увага в забезпеченні ефективності роботи проєктних команд відводиться сталому розвитку та врахуванню ЦСР [3]. Підприємства, які долучають до співпраці віртуальні команди, стикаються з труднощами щодо координації роботи, особливо за умови розподілу команд за різними часовими поясами. Цей факт часто перешкоджає їхній здатності послідовно обмінюватися знаннями, спричиняє затримки, скорочує ефективність командної роботи та прибутковість організації. Забезпечення сталого обміну знаннями передбачає врахування екологічних, соціальних, економічних та

політичних аспектів проєктів. Авторами у [3] запропонована структура, яка поєднує техніку «Слідуй за сонцем» (Follow-the-Sun, FTS) та модель сталого обміну знаннями, з метою цілодобово обміну знаннями у віртуальних командах, що підвищує ефективність гнучких ІТ-проєктів.

Окрема увага у [4] присвячена компетентностям. Так, автори доводять, що організаційна компетентність в управлінні проєктами залежить від кількох факторів і охоплює різні сфери, включаючи організаційну узгодженість, менеджмент, знання й навички персоналу та ресурси. Організаційна компетентність в управлінні проєктами формується в залежності від розміру команди, попереднього досвіду роботи, категорії або сфери проєкту, наявності офісу управління проєктами. А менеджери, в свою чергу, повинні забезпечити узгодженість проєктів із стратегією, ефективно та компетентно управління, керівництво кваліфікованим персоналом та достатність ресурсів.

У [5] досліджено вплив державного лідерства на ефективність управління проєктами. Роль державного керівництва значною мірою сприяє успіху проєкту. Керівник проєкту визнає, залучає та просуває основні компетенції організації, визначає, виправляє та контролює ключові недоліки, надає великого значення чіткості цілей та постійно узгоджує процедури із загальними цілями проєкту. Чіткість цілей проєкту позитивно опосередковує взаємозв'язок між державним керівництвом та управлінням проєктами. Підкреслена важливість ролі керівників проєктів, яка полягає у створенні професійної команди, спроможної виконувати завдання, доручення та реалізувати знання, необхідні для досягнення встановлених цілей проєкту. Очікуваним наслідком є формування чітких цілей, які, по-перше, стосуються планових та непередбачуваних зустрічей на груповому рівні, по-друге, розроблені для покращення організаційної структури, по-третє, визначають чіткі завдання та визначені обов'язки і поведінкові питання, що стосуються ефективності проєкту. Висновком є гарантія ефективності проєктів, створення організацією сприятливого середовища, із сформованими цілями прозорі, де команда проєкту оптимістично налаштована, що підвищує ефективність проєкту. При цьому вище керівництво підтримує ефективно управління ресурсами, дотримання ієрархії, відточення навичок та методів, що збільшує можливості ефективності управління проєктами та чіткість цілей. Результати мотивують експертів з більшим ентузіазмом ставитися до викликів для усвідомлення організацією своєї ролі та отримання керівником проєкту необхідної підтримки під час реалізації проєкту.

Зв'язок між командною роботою та ефективністю управління проєктами підсилюється шляхом збільшення взаємодії членів команди, що створює необхідні умови для своєчасного виконання завдань, оптимального використання ресурсів і досягнення запланованих результатів. Командна робота забезпечує обмін знаннями, підвищує рівень довіри та сприяє формуванню спільного бачення цілей, що мінімізує ризики дублювання функцій.

Література:

1. Zhakupbekova G., Turginbayeva A., Ashirbekova L. Optimizing Project Management Outcomes. *International Journal of Knowledge Management*, 2024. №20 (1). <https://doi.org/10.4018/IJKM.356494>
2. Pereira M., Souza P., Oliveira M. The Impact of Team Changes on Software Project Management. *Procedia Computer Science*. 2025. № 263. P. 813–820. <https://doi.org/10.1016/j.procs.2025.07.098>
3. Oliveira de Castro R., Sanin C., Levula A., Szczerbicki E. Understanding Sustainable Knowledge-Sharing in Agile Projects: Utilizing Follow-the-Sun Technique (FTS) in Virtual Teams. *Procedia Computer Science*. 2023. №225. P. 384–393. <https://doi.org/10.1016/j.procs.2023.10.023>
4. Cristina M., Nogueira P., Oliveira M.M., Santos C. Project management in healthcare: An examination of organizational competence. 2024. *Heliyon*. №10(1). <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2024.e35419>
5. Zada M., Khan J., Saeed I., Zada Sh. Mediating role of goal clarity and moderating role of top management support. *Heliyon*. № 9(5). <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2023.e15543>